El curs de Crespià

Fa una setmana i escaig, arran del curs anomenat 1a Universitat Nova Història, que va tenir lloc a Crespià, al Pla de l'Estany, entre l'1 i el 4 d'aquest mes, i en què es va apuntar que Miguel de Cervantes, l'autor del Quixot, es deia en realitat Joan Miquel Servent i havia escrit el seu famosíssim llibre en català, tots els diaris de Madrid van reaccionar amb una increïble contundència, com si, en lloc de Crespià, la seu del curs hagués estat el saló de sessions de l'ONU. Llegint els articles que s'hi referien, es podia pensar que el curs en qüestió havia tingut un gran ressò internacional, i que calia posar les coses al seu lloc per la gravetat de l'equívoc. Sota el títol "Cataluña, autora de 'El Quijote' y descubridora de América", el rotatiu El Mundo subtitulava "Ayuntamientos de CiU subvencionan un curso con 'audaces' teorías históricas". I, tot plegat, en una pàgina amb la capçalera "Desafío nacionalista La tergiversación de la historia", ambdues frases separades per una senyera circular. Es tractava d'una notícia, no d'un article d'opinió, i s'hi podien llegir paràgrafs com aquest: "Últimamente Bilbeny(Jordi Bilbeny, filòleg director de l'Institut Nova Història)y sus acólitos están llevando más lejos su revisión de la historiografía tradicional. Por ejemplo, durante el curso de Crespiàlos asistentes podian escuchar una disertación sobre 'el descubrimiento catalán de Australia' o de cómo Valencia fué 'la capital de la nación catalana' entre 1489 y 1573."

Dels escrits d'opinió sobre el tema, em costaria fer-ne la llista, prolixa i amb uns continguts d'allò més viscerals. Alguns comentaristes li van dedicar pàgines senceres, talment com si el curs de Crespià hagués estat una declaració de principis i les teories exposades haguessin tingut categoria de dogmes de fe. I el més curiós de tot és que, a casa nostra, l'assumpte va tenir la justa transcendència mediàtica. La mateixa que la resta d'activitats culturals que es fan al Principat durant l'estiu, activitats, tot sigui dit, d'una gran i provada qualitat. I de les quals, els diaris de Madrid se'n fan ressò, sí, però a l'edició per a Catalunya.

Per cert, abans-d'ahir, en un acudit gràfic d'un d'aquests diaris, es podia veure una llarga corrua de ninots amb maletes que, en ser preguntats si eren sirians fugint de la guerra, responien "No, no; som empreses fugint del nacionalisme català."

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 24-08-2013 Pàgina 10

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/7-vista/8-articles/672138-el-curs-de-crespia.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mes&utm_source=rss&utm_medium=mes&utm_campaign=rss